

сетнѣ издѣзвамъ на єдинѣ брѣгѣ. Като погледнѣхъ, смаѣхъ са; вода голѣма, нѣма край да видишь; помыслихъ си, това трѣбва да є море, защо-то, какъ-то съмъ чувала, на такво-сь приличѣше. Гледамъ да видѣхъ нѣкоѣхъ гемиѣхъ, защо-то сѣ ми казвали, че въ морета-та имало голѣми и много гемиѣ, па то нити каикъ нѣма била. Мыслѣхъ си: джанамъ, какво ще бѣде това море безъ гемиѣ! Па да видишь чудо: намѣсто гемиѣ, виждамъ владыкѣ-тѣ въ море-то, — дави са! Азъ истрѣпнѣхъ на мѣсто-то си и останѣхъ като замаѣнѣ!... Плува, плува, и като бѣше останѣло малко да издѣзе на брѣгѣ-тѣ, събудихъ са. Сега незнамъ, исплувалъ ли є на сухо, или нѣ, защо-то са събудихъ, ама то малко бѣше останѣло, и хемъ є исплувалъ: тѣ-сь Грыцы сѣ гяволы, поразило гы и устрѣлило гы: тии знаѣтъ, какъ да си уплетѣтъ кошницѣ-тѣ! (У портѣ-тѣ са показва єдно множество хора; Добра, като гы сѣглежда, затицѣ са кждѣ кошулукѣ-тѣ и исчезва).

Появене II.

У дворѣ-тѣ збрани много хора, помѣжду имъ става глѣчка, и нѣколко гласове са чувѣтъ:

Първы гласъ.

А бе, Иване! Не си ли чулъ, кѣ є заварилъ Стойчѣ владыкѣ-тѣ? Отъ горѣ, или?...